

Zhrnutie obsahu videa „Ukradla si mi prsteň“

Situácia:

Pani Gerti (86), pani Hannelore - opatrovatelka. V tejto epizóde je pani Gerti často zmätená, zabúda na veľa vecí. Dnes má prísť návšteva, a tak si chce dať svoj vzácny prsteň, ktorý už dlho nenosila. Zabudla, že prsteň už pred 30 rokmi darovala svojej dcére. Myslí si však, že vie, KDE v skrini by mal byť prsteň. Neexistuje však už ani tá skriňa, teraz má inú.

Obsah klipu:

Pani Gerti ide k skrini, v ktorej by, ako sa domnieva, mal byť jej prsteň. Je presvedčená, že musí byť v istej zásuvke. Ale nie je tam! Je tam len ona a pani Hannelore. Preto je presvedčená, že ho pani Hannelore musela ukradnúť. „Ukradla si mi ho! Vráť mi môj prsteň!“ hovorí. Pani Hannelore jej povie, aby sa upokojila. Stará sa predsa o ňu už taký dlhý čas a teraz ju takto obviní... Pani Gerti sa však drží svojho. Pani Hannelore povie pani Gerti, že sa kludne môže ísť pozrieť do jej izby...

Analýza:

Pani Gerti si síce ešte pamätá, KDE mala kedysi uložený svoj prsteň, zabudla však, že ho darovala dcére. Keďže sa naše úsudky zakladajú na tom, čo vieme (vedomosť o darovaní už nie je k dispozícii), predpokladá, že jej prsteň niekto ukradol. A musela to byť len pani Hannelore. Žiada, aby jej vrátila prsteň. Hoci pani Hannelore spočiatku zostáva pokojná, je vidieť, že sa jej to dotklo. Takéto obvinenie ju ako osobu nemilo zasiahlo. Nepomáha ani jej poznámka, ako dlho tam už pracuje. Dokonca navrhne pani Gerti, aby sa išla pozrieť do jej izby... Také niečo zvyčajne vôbec nepomáha! Keby o tom pani Hannelore vedela viac, pochopila by, že to nie ONA je terčom útoku.

Zamyslenie:

V prvom rade by sa opatrovatelia mali hneď na začiatku zamyslieť nad tým, ako sa môžu pred takýmito útokmi chrániť: Najlepšie je nechať si písomne potvrdiť, že všetky cennosti sú uzamknuté alebo že tam žiadne nie sú. Cennosti môžu prevziať aj deti alebo iní príbuzní. Ak je to potrebné, nechajte si spísať zoznam cenností, ktoré sa v domácnosti nachádzajú (zoznam musí byť, samozrejme, správny). Napriek tomu sa môže stať, že zmätené osoby takéto predmety znovu ukryjú. Ak potom príbuzní tieto predmety nenájdu, môže niekedy vzniknúť podozrenie z krádeže. Niekedy tiež vzniká podozrenie, že boli ukradnuté predmety, ktoré NIE sú považované

za cennosti (**blúzky, svetre**, domáce potreby atď.). Mnohí ľudia sa cítia **vyprovokovaní**, keď im poviete, aby sa **upokojili**. Takéto výčitky sú súčasťou klinického obrazu ochorenia. Preto zachovajte pokoj, **výčitky nie** sú myslené ako **urážka**, ale sú **symbolom** mnohých **strát**, ktoré títo ľudia **utrpe**li: „**Stratili**“ svoje fyzické a duševné kompetencie, zdravie, spoločenské postavenie (napr. v rodine), profesijný význam. To sa často **premieta navonok** - musia tu byť **zlodeji**... Okrem toho sa u nich často objavuje nedôvera (predsudky) voči cudzincom. Odporúča sa **NEBRAŤ** niečo také osobne, ale chápať to ako príznak ochorenia. Vhodné je klásť základné otázky: **KTO?**, **AKO?**, **ČO?** **KEDY?** **KDE?** -

Ale **NIKDY NIE**: **PREČO?** **NAČO?** **ZAČO?** (Tieto otázky si často vynucujú odôvodnenia, sú často nepríjemné a zvyčajne nie je možné na ne odpovedať.)

Napr. „Ako vyzeral ten prsteň?“, „Bol to darček?“, ak áno, „K akej príležitosti?“, „Nosili ste ho často?“ atď.

Vďaka nim by pani Gerti mohla hovoriť o prsteni. Na základe toho zistíte, aké pocity má pani Gerti pri myšlienkach naň. Z toho možno často odvodiť aj potreby človeka.

Možno pani Gerti dostala tento prsteň od svojho zosnulého manžela? Možno ju skôr trápí strata manžela? Možno by si spomenula aj na to, že ho darovala svojej dcére? Veľmi **často** sa **obvinenie z krádeže vytratí** po pokojnom, **príjemnom rozhovore**. Niekedy je skutočne privolaná **polícia**, ale aj tu platí, že najlepšou radou je zachovať **pokoj**.

Keď poviete: „Podťe, **pohl'adáme** spolu!“ To môže vyjadrovať úmysel znovu **nájsť** stratenú vec, **ale nepriamo**, to vypovedá aj o tom, že obvinenie bolo **nespravodlivé** a že si myslíte, že dotyčná **osoba** danú vec **sama** niekde **stratila**... Prípadne môže byť nápomocná otázka: „**Kam by ste schovali** niečo tak, aby to žiadny zlodej nenašiel?“ **alebo** podobne. **Ideálne** je, ak dotyčná **osoba nájde** chýbajúcu vec **SAMA** (ak je to možné!). Aj keď napríklad sami nájdete stratenú peňaženku, môžete opatrovanej osobe pomôcť, aby ju „našla sama“...

Ponaučenia:

PRED nástupom do práce si ujasnite, či sa tam nachádzajú nejaké **cennosti**, prípadne ktoré sú to.

Príbuzní často NECHCÚ vidieť, že opatrovaná osoba trpí demenciou. Preto **incidenty** pravidelne **dokumentujte!**

Obvinenia sú **príznakmi** ochorenia, preto zachovajte pokoj a **NEBERTE** ich ako útok voči vám.

Prípadne použite **gumičku**, v mysli buďte pokojní a vyrovnaní a v prípade útoku zo strany opatrovanej osoby potiahnite za gumičku a **spomeňte si**, že pomáha LEN, keď zachováte pokoj...

Základné otázky (Pýtajte sa AKO? ČO? KEDY? KDE? KTO?) (ale **NIE**: Prečo?, Načo?, Začo?).

Internetový prieskum:

Napr. „Obvinenie z krádeže pri demencii“ a podobne.